

Γιατί αποκλείστηκε η ΑΕΚ

Καμία αντίρρηση δεν μπορεί να έχει ένας γνώστης του ποδοσφαίρου ότι η ΑΕΚ έπαιξε καλό ποδόσφαιρο και στρίμωξε στα «σκοινιά» τη Ντιναμό Κιέβου στο Ευγορα τουλάχιστον για ενάμιση αγώνα. Ούτε βέβαια μπορούμε να αμφισβητήσουμε είναι μια καλά δουλεμένη ομάδα που παλεύει ως το 90'.

Να με συγχωρέσετε όμως αλλά δεν καταλαβαίνω και αυτό το κύμα ενθουσιασμού και τις θριαμβολογίες του τύπου μετά από έναν αποκλεισμό. Διότι δεν παύει να είναι ένας αποκλεισμός και μια μεγάλη ευκαιρία για μια Ευρωπαϊκή διάκριση που χάθηκε ! Και όταν σε τόσο καθοριστικά Ευρωπαϊκά ματς χάνεις τόσο κλασσικές ευκαιρίες δεν πας πουθενά ούτε μπορείς να μιλάς για αδικία...

Επίσης δεν έχουν λογική και αυτά που λένε πως « Η ΑΕΚ έφυγε με ψηλά το κεφάλι και ενθουσίασε τους οπαδούς της», διότι δεν έπαιζε και με κανένα Ευρωπαϊκό μεγαθήριο για να μιλάς για τιμητικό αποκλεισμό. Έπαιζε με μια ομάδα που στη θεωρία και σε ρόστερ ήταν απλά λίγο καλύτερη της ΑΕΚ (αυτό δεν φάνηκε πάντως και μέσα στο γήπεδο όπου ήταν καλύτερη η ΑΕΚ).

Η ουσία είναι ότι ημεγάλη ευκαιρία για την υπέρβαση χάθηκε και ας δούμε λοιπόντα αίτια που οδήγησαν στον αποκλεισμό της ΑΕΚ από μια μάλλον μέτρια Ντιναμό Κιέβου.

Κατά πρώτον το γεγονός ότι οι Ουκρανοί δεν είχαν επίσημα παιχνίδια στα πόδια τους, αποδείχθηκε θετικό για αυτούς και αρνητικό για την ΑΕΚ ! Ήταν φανερό ότι η ΑΕΚ μετά το 60' του επαναληπτικού δεν είχε πολλές δυνάμεις εξαιτίας των συνεχόμενων παιχνιδιών σε πρωτάθλημα, κύπελλο και Ευρώπη και αυτό οι ξεκούραστοι Ουκρανοί το εκμεταλλεύτηκαν και κράτησαν έτσι το μηδέν στην άμυνα και την πρόκριση.

Οι απουσίες που είχε η ΑΕΚ και στα δύο ματς κόστισαν κυρίως στο επιθετικό κομμάτι. Ειδικά στην Ουκρανία ήταν φανερό ότι ο Αραούχο πάλευε σχεδόν μόνος του και απέναντι σε μια πολυπληθή άμυνα που δεν είναι και το φόρτε του. Φιλότιμοι ο Μπακασέτας

και ο Γιακουμάκης αλλά όχι για αυτό το επίπεδο...Εκεί αν υπήρχε ο Λιβάγια ή ένα σέντερ φορ τύπου Μπεργκ και Πρίγιοβιτς δεν υπήρχε περίπτωση να χαθούν τόσο κλασσικές ευκαιρίες και να γλίστωναν οι Ουκρανοί...

Τέλος είναι και το θέμα Χιμένεθ, διότι μπορεί οι αλλαγές του στο πρώτο ματς του ΟΑΚΑ να έφεραν τη μεταμόρφωση της ΑΕΚ και την ισοφάριση, αλλά προχθές έγινε το αντίθετο. Δηλαδή ενώ στο πρώτο ματς έβγαλε τον μέτριο Κλωναρίδη και έβαλε τον Χριστοδουλόπουλο, στην Ουκρανία έκανε το ακριβώς αντίθετο (Κλωναρίδης αντί Χριστοδουλόπουλου). Το να βγάζεις τον καλύτερο παίκτη και οργανωτή της ομάδας στο κρισιμότερο σημείο του αγώνα, να με συγχωρέσετε, αλλά είναι λάθος που το κάνουν μόνο μαθητευόμενοι προπονητές και αν...

Τέλος μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα πως τα τελευταία χρόνια το θέμα Ευρωπαϊκή διάκριση φαντάζει άπιαστο για όλες τις Ελληνικές ομάδες και πιθανότατα και- καθώς από του χρόνου δυσκολεύουν κι' άλλο οι Ευρωπαϊκές διοργανώσεις- δύσκολα μπορεί να αλλάξει κάτι στο κοντινό μέλλον. Αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Ελληνικό ποδόσφαιρο "ότι έσπειρε θερίζει" και με τον Ολυμπιακό και όλο το σύστημά του να έχει την κύρια ευθύνη...